

kom med, for han har forstået problematikken, og forstår jeg ham ret, kan han give sin tilslutning til det her forslag.

Det er ikke helt rigtigt, når det siges, at det ingen praktisk betydning har. Vi brugte selvbestemmelsesretten i 1946, for at komme dertil igen, til løsrivelse, og den daværende danske statsminister udtalte i Land og Folk den 16. september, altså to dage senere: Når der er et flertal for løsrivelse, så må vi skilles. Det har vi lovet færingerne, og vi kan ikke omfortolke eller lade fare en afstemning, hvis den ikke passer os.

Vi ved, eller vi burde vide, at statsministeren blev desavoueret og talt ud af sagen. Andre tog fat i den, og det færøske Lagting blev sendt hjem. Og i 2000 strandede forhandlingerne på ny, fordi vi ikke havde fået de her ting på plads. Derfor har det praktisk betydning at få de her ting på plads, således at vi har ligeværdighed i forhandlingerne, når vi igen mødes om den færøske suverænitæt.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Som argument mod forslaget kan man jo fremføre, som nogle har gjort, at det ingen praktisk betydning har. Men jeg synes, at de, der argumenterer for det, skulle se på: Hvilket problem er der i at vedtage det? Er der nogle problemer i det? Og hvis der ikke er problemer i det, synes jeg, at man har en god sag.

Kl. 23.00

Der, hvor vi fra dansk side har en interesse, når vi er to folk, det færøske og det danske folk, er selvfølgelig i forhold til overgangsbestemmelsen. Og det er klart, at hvis man f.eks. fra færøsk side siger, at man gerne vil have 10 år eller 15 år, eller hvor meget det er, kan det være, at man fra dansk side siger, at vi ønsker færre år. Det er den danske interesse i den her situation. Ellers mener jeg ikke, at den danske interesse er der.

(Kort bemærkning).

Jesper Langballe (DF):

Hr. Aage Frandsen mener, at man kan se bort fra det der med den praktiske betydning og se på, hvad beslutningsforslagsstilleren selv mener, og så rette sig ind efter det, når det nu betyder så meget for færingerne. Det kan man bare ikke, for sagen er jo den, at forslagsstilleren har et problem, ikke med det danske Folketing, men med færingerne. Det er færingerne, der endnu ikke har kunnet samle et flertal for selvstændighed.

Jeg prøvede at give udtryk for, at jeg ønsker færingerne al muligt held med at samle det flertal. Jeg tror ikke, det vil være nogen dårlig løsning, men det er jo ikke mit problem. Det er heller ikke det danske Folketings problem. Og det kan ikke nytte noget, at man vil konvertere et rent færøsk problem til det danske Folketing og så regne med, at det på den måde bliver løst, for det bliver det ikke.

(Kort bemærkning).

Tórbjörn Jacobsen (TF)

Nu spurgte hr. Aage Frandsen, om der var noget problem i, at det her forslag blev vedtaget. Det kan der som sådan slet ikke være. Det er bare en dansk anerkendelse af, at det færøske folk har sin ubegrænsede selvbestemmelsesret intakt.

Nu bliver der ligesom sagt, at det færøske folk ikke har flertal for sådan suverænitæt, men det passer ikke. Vi havde et lagtingsvalg i 1998, der gav 60 pct. Der var 19 ud af 32 lagtingsmedlemmer, der stod bag kravet om suverænitæt. Og vi havde et lagtingsvalg nu den 30. april, og selvstyreparterne fik 17 af 32 medlemmer i Lagtinget. Så der er stadig væk et selvstyre flertal i det færøske Lagting, skal jeg lige hilse og sige.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Man kan sige, at et forslag ingen praktisk betydning har, og derfor behøver man ikke vedtage det. Over for det står et andet synspunkt, for det kan være, at et forslag har en anden betydning, nemlig en betydning i forhold til – skal vi sige – et folks følelse.

Det, jeg synes, der er interessant at få undersøgt nærmere, er, om der overhovedet er et problem i, at et folk, selv om det tilhører et rigsfællesskab og hører under et eller andet fællesskab, anerkendes som et folk, uanset om det ønsker at være selvstændig nation eller ej. Det er jo det, der er pointen i det.

Derfor synes jeg, at man skal tage forslagsstilleren alvorlig i stedet for at meddele, at det her ingen praktisk betydning har, og det behøver man så ikke at vedtage. Det vil jeg gerne have boret nærmere i. Jeg vil gerne have en vurdering af det mere folkeretlige og også mere principielle i forhold til, hvad vi kender andre steder.

Det skylder man respekten for andre, for det kan jo godt være, at man har et folk, som har deres suverænitæt, men at det bare ikke er kommet til udtryk ved, at de ønsker en selvstændighed.